

“Un clúster dóna personalitat i blindava una fira de comarca”

Pere Carles i Freixas
(Igualada, Anoia, 1945)
presideix des de l'abril
de 2004 la Federació
de Fires de Catalunya
(Fefic), que aplega
el 75% de les fires
catalanes.
Com a president, aporta
l'experiència de dotze
anys al capdavant de la
Fira d'Igualada, entitat
que continua presidint.

Quin és el principal repte que es planteja vostè per a la Federació de Fires de Catalunya, que presideix?

—Posar en marxa el consell rector, que ha de convertir-se en un nou element d'assessorament per a la Fefic. El consell serà presidit pel conseller de Comerç, Consum i Turisme de la Generalitat, Pere Esteve, i per altres representants institucionals, a més de membres del Consell de Cambres de Catalunya i d'entitats firals catalanes. Volem que aquest òrgan consultiu sigui també impulsor i dinamitzador de la Federació, perquè aquesta adquireixi més prestigi i esdevingui un autèntic referent firal de Catalunya.

—Les fires són un reflex del pols econòmic d'un país. En quina situació es troba ara el sector?

—Actualment, el món firal en general funciona molt bé a Catalunya, això indica que l'activitat econòmica és positiva. Però les fires tenen un valor afegit, i és que en moments de dificultat econòmica es fan més necessàries, perquè són autèntics motors de promoció econòmica de les entitats i de les empreses del país.

—El sector del tèxtil viu una situació de crisi generalitzada. Hi ha estudis que preveuen que un 40% de les empreses hauran de tancar. Les fires poden ajudar a amortir aquesta crisi?

—Prefereixo parlar de canvis en el tèxtil més que de crisi del sector, tot i que aquests canvis són molt profunds i ocasionen crisis. Ara més que mai, les fires han de continuar sent motors d'aquests sectors oferint la màxima optimització. En el cas del tèxtil, és necessari que les

fires siguin portadores de les millors tecnologies disponibles, de manera que el visitant o el comprador conegui i pugui disposar de tots els avenços que l'ajudin a superar aquesta crisi.

—Els avenços són importants, però els productes tèxtils tenen un fort impacte en el cost de la mà d'obra, que fa impossible competir en preus amb països exportadors com la Xina...

—L'única manera de compensar aquesta competència de preus és apostar pel disseny i la innovació, que equival a posar imaginació en el producte. També hem d'aconseguir que als nostres clients no els sigui rendible comprar a fora, per tant, fer sèries curtes, repeticions ràpides i treballar gairebé per encàrrec per als segments de mercat que no miren tant la pesseta sinó la qualitat i el disseny.

—El sector firal depèn massa de subvencions?

—En general, aquesta dependència és escassa, perquè les fires tendeixen a l'autosuficiència econòmica. Per exemple, fires com la de Manresa, la d'Igualada o la de Vic es mouen en uns nivells d'aportació pública de l'ordre del 20 o 25%. Però aquesta aportació no sempre és exactament una subvenció, de vegades les administracions també fan feines de promoció econòmica de les ciutats via convenis.

—Amb tot, caldria més suport institucional?

—La Generalitat s'hi ha implicat des del primer moment, i les diputacions també. La Federació de Fires ha rebut suport econòmic, però també ajudes en la prestació de determinats serveis i en l'impuls de sistemes de qualitat a les fi-

res. La veritat és que hi ha un desig d'implicació absoluta.

— Autofinçar completament les fires és força complicat.

— I tant, però no podem plantejar la continuïtat de cap activitat que depengui excessivament de subvencions, perquè no tindrà futur. Les nostres fires, com qualsevol empresa, també tenen dificultats econòmiques, precisament perquè defugim la dependència de subvencions i lluitem per l'autosuficiència amb fórmules de finançament pròpies.

— En alguns territoris s'ha considerat que hi ha un excés de recintes firals. Creu que és el cas de Catalunya?

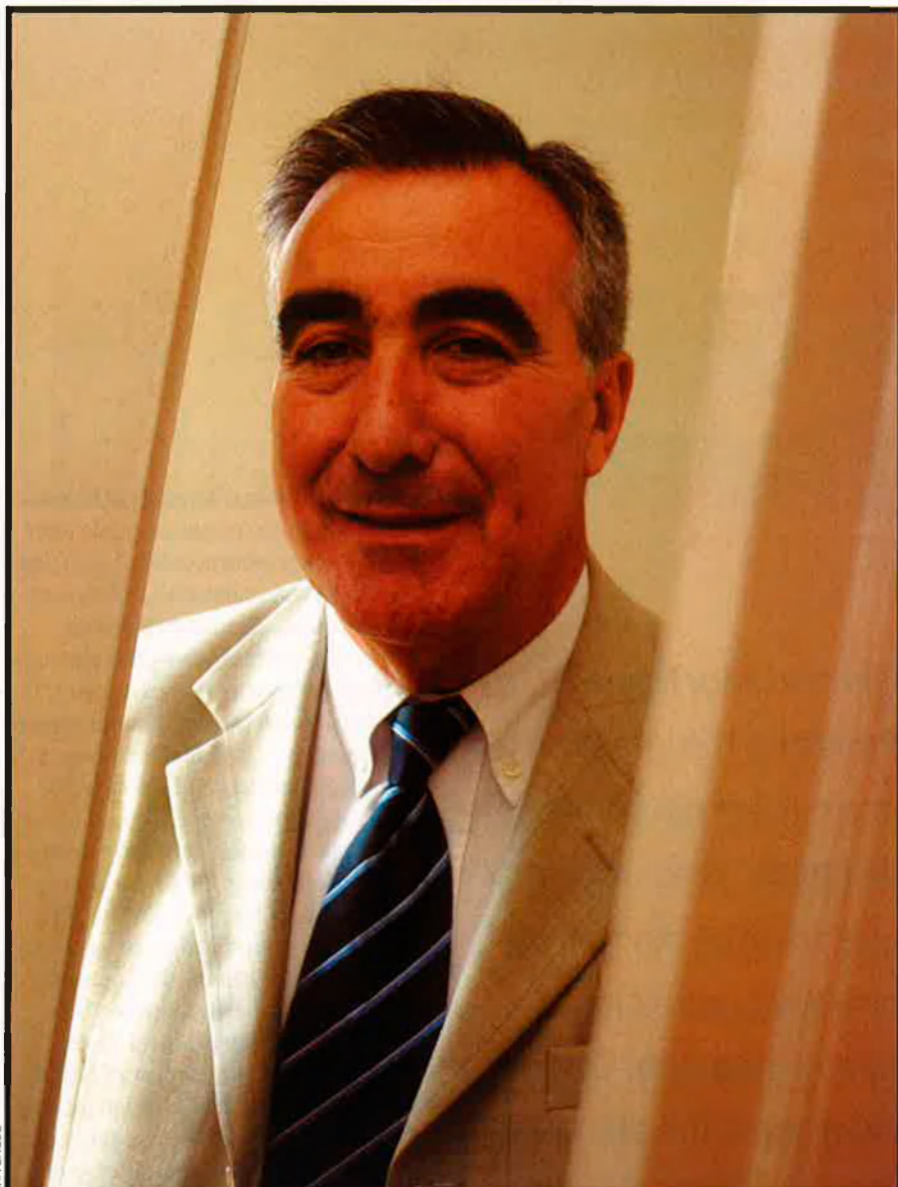
— Si bé és cert que no tenim tantes fires per donar cobertura tot l'any a les despeses de construcció i manteniment dels recintes firals, això no vol dir que sobrin equipaments. Els recintes firals en ciutats mitjanes no han de ser concebuts pensant només en les fires, això seria un greu error. Aquest tipus d'equipaments s'han de construir per a un ús permanent i polivalent, i aquestes ciutats, que sovint són capitals de comarca, han de saber que disposen d'un espai que pot acollir esdeveniments culturals, econòmics, socials, etc. Si entenem els recintes firals en aquest sentit més ampli, serà una inversió molt positiva, perquè es generaran noves activitats econòmiques.

— Tem que les fires que funcionen via Internet facin mal a les tradicionals?

— N'hi ha algunes que funcionen prou bé, i si bé són molt especialitzades, no tenen la vivència que ofereixen les fires reals. Les fires tradicionals continuen sent avui el millor sistema de promocionar productes, serveis o empreses, és per això que l'oferta *on-line* no ens fa patir.

— Fira de Barcelona i Fira de València són especialment actives. La seva activitat pot marginar les fires més modestes?

— Sempre s'ha d'estar alerta, i la millor manera perquè no se'ns mengin és donar més personalitat a les fires que fem a les comarques. Tenim una eina important que pot fer única una fira, els clústers, que representen la realitat econòmica en un determinat punt geogràfic. Difícilment València o Barcelona ens podran arrabassar una fira que està arrelada en un clúster. Un clúster dona personalitat i blinda una fira de comarca.

TINA BAGUÉ

"El món firal en general funciona molt bé a Catalunya, això indica que l'activitat econòmica és positiva. Les fires són autèntics motors de promoció econòmica de les entitats i empreses del país."

— Vol dir que no hi ha rivalitats?

— No hi ha rivalitat perquè cadascú coneix els seus punts forts, i cada sector sap on li interessa fer una fira. De vegades l'atracció és un clúster, i altres vegades es prioritza que la fira tingui un abast molt ampli, que a les ciutats petites se'ls escaparia de les mans. És veritat que en alguns moments hi ha hagut una certa rivalitat, entre Fira de Barcelona i altres fires, però també entre fires petites de pobles i comarques. És part del joc i fins i tot pot ser interessant, perquè ens estimula a millorar.

— El futur de les fires multisectorials està assegurat?

— Aquestes fires tenen importància, continuïtat i valor en tant que estan situades en un punt del territori que sigui capital de comarca o que tingui un arrelament fort a la comarca. Per sobreviure, una fira multisectorial ha de complir dos requisits: ser aparador, novetat i motor econòmic, i, a la vegada, tenir l'aspecte territorial arrelat, sense que això signifiqui ser una "fireta", una segona Festa Major. Encara hi ha qui pensa que la professionalitat i la qualitat són incompatibles amb la tradició. Però les fires de Catalunya han demostrat que això és fals.

Gemma Aguilera